

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. december hó 3. és 2013. március hó 25. napjain tartott fellebbezési tárgyalások alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2012. évi június hó 25. napján kihirdetett 6.B.700/2011/34. számú ítéletét megváltoztatja akként, hogy a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj. 194/2011. szám alatt kezelt 7. tétel alatti 25-27 villás kulcsot elkobozni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 88.858 (Nyolcvannyolcezer-nyolcszázötvennyolc) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A vádlott személyi igazolványának száma: ...

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék ... vádlottat emberölés bűntettének (Btk. 166. § (1) bekezdés) kísérlete miatt 2 évi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtásának esetére az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, büntetésének súlyosítása, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása érdekében.

A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.89/2012/3-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, azonban a másodfokú eljárásban a szakértői bizonyítás továbbfejlesztését indítványozta, mivel álláspontja szerint a szakértők nem fejtették ki a vádlott kezdődő, enyhe fokú szellemi leépülésének tartalmát, továbbá abban sem

nyilatkoztak, hogy az alkoholfüggőség talaján kialakult személyiségváltozás amennyiben nem kóros, milyen módon korlátozhatta enyhe fokban a vádlottat a cselekménye következményeinek a felismerésében, illetve az e felismerésnek megfelelő magatartás tanúsításában.

Az ítéletábra az ügyési fellebbezés folytán a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a meghozatalát megelőző eljárással együtt felülbírálatának körébe vonta, egyetértve a fellebbviteli főügyészség indítványával a Be. 353. § (1) (2) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban a szakértői bizonyítás továbbfejlesztését rendelte el és tárgyalásra tért át.

A másodfokú eljárásban a vádlott akként nyilatkozott, hogy a hollandert nem kézzel, hanem villáskulccsal lazította meg, amely a mosogató alatti szekrényben volt.

Az igazságügyi elmeorvos-szakértők fenntartották a szakértői véleményben foglalt azon megállapításokat - a vádlott újabb gyógykezelésének leleteit is figyelembe véve -, hogy enyhe fokban volt korlátozva cselekménye következményeinek felismerésében és a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsításában.

Az enyhe fokú korlátozottságnak egyik komponense az italozó életmód talaján kialakult személyiségváltozás, a második az enyhe fokú szellemi hanyatlás, melynek olyan összetevői voltak, amelyek a kritikai és ítélőképességet befolyásolhatták, a lényeglátás, tervezési funkció zavart mutatott. Nem elhanyagolható körülmény a cselekmény napján történt alkoholfogyasztás sem, mert ilyenkor károsodhat az indulati fékkel való bánni tudás, a közömbösség vagy indulatosság hullámozása, a hangulati labilitás, és a hirtelen döntések. Ezeket az alkoholfogyasztás fellazította.

Akut elmebeteg tünet nem volt megállapítható, azonban beszámítási képessége enyhe fokban korlátozott volt.

A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeképpen az ügyész a történeti tényállás helyesbítését indítványozta, a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezését fenntartotta akként, hogy a szabadságvesztés tartamát az enyhítő szakasz alkalmazásával, az előzetes fogvatartásban töltött idő figyelembe vételével méltányos tartamban állapítsa meg a bíróság a végrehajtás felfüggesztése nélkül.

A védő a vádlott szellemi állapotára tekintettel a másodfokú eljárásban tett vallomásának bizonyítékként történő értékelésének mellőzését kérte, álláspontja szerint az irányadó tényállásból nem vonható aggálytalan következtetés arra, hogy fia életének kioltására irányuló szándékkal öleési cselekményt kívánt végrehajtani, ezért felmentését indítványozta, másodlagosan pedig a büntetés enyhítését.

A másodfokú eljárásban felvett szakértői bizonyítás, a vádlotti nyilatkozat, valamint az iratok tartalma alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdésére figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás kiegészítendő, illetve helyesbítendő az alábbiak szerint:

A rendszeres italozó életmód, az italozó életmód talaján kialakult személyiségváltozás, továbbá a cselekmény napján történt alkoholfogyasztás együttese alapján a vádlott beszámítási képessége enyhe fokban korlátozott volt.

Az ítélet 3. oldal 3. bekezdésében „... földgázüzemű fali fűtőtesthez lépett és egy 25-27-es villáskulcs segítségével (amely az eljárás során a konyhai mosogató alatti szekrényből lefoglalásra került) meglazította a berendezés golyócsapjához csatlakozó hollandier csavarját...”

A 3. oldal 7. bekezdéséből mellőzendő, hogy „ - feltehetően zárlatos elektromos szerelvény hibájából -„, helyette annyi rögzítendő, hogy a gyújtóforrás egyértelműen nem volt megállapítható, az sem, hogy a mécses, vagy a kisháza elektromos szerelvényeinek valamilyen zárlata - gyújtotta meg a gáz - levegő keveréket és a földgáz felrobbant.

Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás mindenben megalapozott, a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő.

Az elsőfokú bíróság kellő körültekintéssel értékelte a vádlott tényfeltáró vallomását, mely szerint szándéka saját maga és fia életének kioltására irányult elnehezült élethelyzetük miatt.

Az elsőbíróság elfogadta a vádlott azon állítását, mely szerint a gázkonvektor bekötő csövét kézzel lazította meg. A másodfokú eljárásban az első tárgyaláson a vádlott határozottan állította, hogy a meglazítás azzal a 25-27-es villáskulccsal történt, amit a nyomozás során a konyha helyiségben a mosogató alatti szekrényből a rongyok alól foglaltak le.

A második tárgyaláson a vallomását visszavonta, azt állította, hogy az előző tárgyaláson zavart volt, ezért tett olyan nyilatkozatot. A másodfokú bíróság az első tárgyaláson a vádlott elmebeli megnyilvánulásában ilyen zavartságot nem észlelt, a feltett kérdésekre adekvát válaszokat adott és ezen a tárgyaláson az igazságügyi elmeorvos-szakértők is jelen voltak.

Az elsőfokú bíróság indokolásában (ítélet 7. oldal 4. bekezdés) utalt arra, hogy az ügyeletes tűzvizsgáló minden kétséget kizáró módon nem tudta cáfolni a vádlott azon védekezését, hogy kézzel lazította fel a hollandert, de előadta, hogy nagyobb valószínűséggel, eszközzel, pl. villáskulccsal lehet fellazítani egy bekötött csatlakozást.

A másodfokú eljárásban tett vádlotti vallomás tükrében, tekintettel az ügyeletes tűzvizsgáló vallomására, valamint az eszköz lefoglalásának körülményeire is, az ítélet tábla álláspontja szerint kétséget kizáróan megállapítható, hogy a vádlott a már jelzett méretű villáskulcsot használta a meglazításhoz.

Az ítélet 3. oldal 7. bekezdésében iratellenesen került megállapításra, hogy a robbanás feltehetően a zárlatos elektromos szekrény hibájából történt, ennek ellentmond az ítélet indokolása (ítélet 6. oldal utolsó előtti bekezdésétől).

A többszörösen kiegészített tűzvédelmi szakértői vélemény azt rögzítette, hogy a gyújtóforrást kétséget kizáró módon nem lehetett megállapítani, azt sem lehetett egyértelműen kimondani, hogy a mécstes okozta-e a robbanást vagy a kisszoba elektromos szerelvényeinek valamilyen zárlata, mivel a tüzeset után nem voltak be elektromos szakértőt az elektromos hálózat átvizsgálásához.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és helyes cselekményének jogi minősítése is. A felmentést célzó védői indítvány a Be. 351. § (1) bekezdésére figyelemmel nem foghatott helyt.

Vizsgálta a törvényszék, hogy a vádlott cselekménye közeli vagy távoli kísérlet volt-e, illetve magatartása alkalmatlan kísérletként értékelhető-e, illetve, hogy a terhére rótt bűncselekmény minősített esetei, így az előre kiterveltség, a nyereségvágyból, illetve aljas indokból vagy célból történő elkövetés, illetve más bűncselekmény (közveszélyokozás) megvalósulhatott-e. A kérdésekre adott válasz helytálló, álláspontját az elsőfokú bíróság részletesen kifejtette, melyet az ítélet tábla is osztott.

A büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket a törvényszék hiánytalanul számba vette és helyesen értékelte. Az ítélet tábla az ügyésznek az enyhítő szakasz alkalmazásával végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására irányuló jogorvoslatát nem találta alaposnak, de nem vezethetett eredményre a védő enyhítést célzó jogorvoslata sem.

Az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés neme és mértéke megfelelő és annak 3 évi próbaidőre történő felfüggesztése is helytálló. Nem hagyható figyelmen kívül a kísérlet távoli volta és a körülmény sem, hogy nem volt igazolható, hogy a vádlott egyenes szándékkal olyan gyújtóforrást létesített volna, amely a gáz-levegő elegy berobbanását eredményezi.

A járulékos kérdésekben hozott rendelkezések túlnyomórészt helyesek, azonban tekintettel arra, hogy a 25-27-es villáskulcs az elkövetés eszköze volt, ezért a Btk. 77. § (1) bekezdés a) pontja alapján elkobzására került sor.

Mindezek alapján az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése szerint a jelzett körben megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helyben hagyta.

Rögzítette a vádlott időközben megváltozott személyazonossági okiratának számát.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2013. március 25.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Szolnoki Törvényszék 6.B.700/2011/34. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással 2013. március 25. napján jogerős és a szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2013. március 25.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke